

РЕШЕНИЕ

№ 3043

гр. София, 09.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 16.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **2213** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от АПК вр. чл. 83, ал. 6 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия. Образувано е по жалба на А. З. Н. срещу Отказ рег. № 3382р-49364 от 21.12.2023 г. за издаване на разрешение за придобиване чрез закупуване на късо огнестрелно оръжие, издаден от ВПД Началник на 07 РУ-СДВР. Излага съображения за незаконосъобразност на акта и моли същият да бъде отменен като такъв. Ответникът оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С атакувания акт на А. З. Н. е отказано издаването на разрешение за придобиване чрез закупуване на късо огнестрелно оръжие. Ответникът е приел, че не са налице предпоставките на чл. 58, ал. 1, т. 10 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /ЗОБВВПИ/, доколкото не е доказано лицето да има нужда от самоотбрана.

Производството пред административния орган е започнало по заявление от 12.10.2023 г., подадено от А. Н. /л. 29/, с искане да му бъде издадено разрешение за късо огнестрелно оръжие, което му е необходимо за самоотбрана и за защита на неговото семейство, както и за опазване на личното му движимо и недвижимо имущество. Към заявлението са приложени документи, удостоверяващи липса на

висящи наказателни производства срещу Н., свидетелство за съдимост, медицинско удостоверение, удостоверение за завършен курс за безопасно боравене с огнестрелно оръжие, както и дипломи за средно и висше образование /л. 31 и сл./.

В допълнително обяснение от 18.10.2023 г. Н. посочва, че не се чувства застрашен и не е получавал заплахи, нито има конфликти.

Приложена е заповед от 2021 г. за снемане на полицейска регистрация на Н. /л. 28/.

На 10.11.2023 г. до Н. е изпратено писмо /л. 21/, с което на основание чл. 26, ал. 1 от АПК е уведомен, че спрямо него започва процедура по издаване на отказ, като на основание чл. 34, ал. 3 от АПК същият има възможност да представи възражения в 7-дневен срок. Такива са постъпили, като в тях е посочено, че притежава бизнес с голям оборот /л. 20/.

Във връзка с постъпилото възражение е издадено становище /л. 18/ за отказ за издаване на разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие.

Представени са доказателства за компетентност на административния орган /л. 45 и сл./.

От правна страна:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – ВПД началник на 07 РУ-СДВР, в изпълнение на правомощията му, съгласно разпоредбата на чл. 83, ал. 5 от ЗОБВВПИ и с оглед представените доказателства за компетентност на Р. А.. Актът съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити, в т. ч. фактически и правни основания за постановяването му. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Административният акт съответства на материално-правните разпоредби и на целта на закона.

ЗОБВВПИ въвежда изключително строг разрешителен режим за посочените в него дейности с взривни вещества, оръжия, боеприпаси и пиротехнически изделия, с оглед опасността, която представляват самите те и дейностите с тях, поради което за всеки конкретен случай следва да бъде доказана по несъмнен начин нуждата от придобиване на оръжие. В чл. 58, ал. 1 от ЗОБВВПИ са посочени обстоятелствата, при които не се издава разрешение за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия.

По делото не се спори, че по отношение на заявителя Н. не са налице отрицателните предпоставки на чл. 58, ал. 1, т. 1-9 ЗОБВВПИ. Спорът е относно наличието на предпоставката по т. 10 - основателна причина, която по несъмнен начин да обосновава издаването на разрешение. Съгласно разпоредбата на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ разрешения за придобиване, съхранение и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице, което няма основателна причина - самоотбрана, ловни цели, спортни цели, учебни цели, културни цели, колекциониране и оръжейна сбирка, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение. Следователно в тежест на физическото лице, което иска разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие за самоотбрана, е да докаже по несъмнен начин наличието на конкретни факти и обстоятелства, които да обосноват безспорен извод, че неговият живот, здраве и/или имущество, респ. тези на членове на семейството му, са персонално застрашени по начин, който изисква тяхната охрана и отбрана посредством огнестрелно оръжие и необходимите за ползването му боеприпаси. Само наличието на такава нужда представлява за законодателя основание да се разреши на

физическо лице придобиването и притежанието на огнестрелно оръжие.

В настоящият случай макар жалбоподателят като физическо лице да е посочил в заявлението си, че иска да придобие късоцевно огнестрелно оръжие за самоотбрана, охрана на близките му и опазване на имуществото, същият не е доказал наличието на основателна причина по смисъла на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ.

Съгласно уредбата на режима за придобиване на огнестрелни оръжия в ЗОБВВПИ тази дейност подлежи на разрешителен, а не на регистрационен режим, като преценката за това дали са спазени условията, и особено необходимостта от притежаване на оръжие, е на компетентния административен орган, който действа при условията на оперативна самостоятелност. Преценката е индивидуална и във всеки отделен случай следва да бъде отчетено дали има доказана и съществена необходимост за придобиване от дадено лице на оръжие, както и дали тя оправдава риска, който произтича от самия факт на притежаването му от цивилно лице. В настоящия случай тази необходимост не е надлежно и убедително доказана.

За да се обоснове нужда в тази насока, не е необходимо да съществува конкретно застрашаване или опасността да е реална и постоянна, а е достатъчно съществуването на потенциална опасност, която да застрашава конкретната личност, нейни близки хора или нейно имущество. В тази връзка, извод за потенциална опасност може да бъде направен при наличие на заявени и надлежно установени факти, поставили в състояние на заплаха личността или имуществото на лицето или на негови близки хора. В конкретния случай изложените от жалбоподателя, както в заявлението, така и във възражението му, факти и обстоятелства не навеждат на извод, че същият е заплашен в качеството си физическо лице повече от всички останали граждани на Република България.

С оглед характера обществените отношения – предмет на уредбата на ЗОБВВПИ, разпоредбите му следва да се тълкуват стриктно, а дори и стеснително. Разширяването на тълкуването на необходимостта от самоотбрана, свързана с предотвратяване на бъдещи абстрактни и несигурни събития, би обезсмислило необходимостта като критерий, въведен в закона, за установяване на основателността на искането за осъществяване на дейностите с огнестрелно оръжие. Както се посочи по-горе, необходимостта от осигуряване на самоотбрана следва да е обвързана с конкретна, пряка и достатъчно сериозна опасност от посегателства срещу живота, здравето или имуществото на заявителя. Такава непосредствена и тежка заплаха за него, която да оправдава повишения риск от притежаване и носене на огнестрелно оръжие, не се установи в настоящия случай.

Осъществяването на правнорегламентирана дейност по ЗОБВВПИ, с оглед високия риск от обществена опасност, не може да бъде самоцелно, а следва да бъде мотивирано от сериозни и уважителни причини, каквито не съставляват изложените от жалбоподателя аргументи. Доводите за абстрактна потенциална опасност, изложени от жалбоподателя и в заявлението му, и в жалбата му, не могат да обосноват по несъмнен начин необходимостта от самоотбрана. При липсата на данни за конкретни актове, застрашаващи личната безопасност на лицето и целостта на неговото имущество към момента на подаване на заявлението, необходимостта от носене на огнестрелно оръжие не е доказана. Твърдението, че жалбоподателят е управител на дружество, което имало съществени парични обороти, не би могло да се приравни и приеме за причина, която по несъмнен и безспорен начин да обуславя необходимостта от разрешението. Въпросните служебни цели – охрана на паричните

средства обективно биха могли да бъдат постигнати и посредством реда и условията, регламентирани в Закона за частната охранителна дейност /така Решение № 3519 от 21.03.2024 г. на ВАС по адм. д. № 7276/2023 г./.

За сочените в заявлението цели жалбоподателят би могъл да придобие предупредително и/или сигнално оръжие, за което е предвиден уведомителен режим, съгласно чл. 54, ал. 1 от ЗОБВВПИ.

При издаване на оспорения отказ не е нарушен принципът на съразмерност, визиран в чл. 6 от АПК, тъй като административният орган е упражнил правомощията си по разумен начин, добросъвестно, справедливо и в съответствие с материалния закон.

В горния смисъл е и съдебната практика: Решение № 1114 от 31.01.2024 г. на ВАС по адм. д. № 4780/2023 г., Решение № 12926 от 20.12.2023 г. на ВАС по адм. д. № 2825/2023 г., Решение № 9846 от 18.10.2023 г. на ВАС по адм. д. № 2816/2023 г. и много други.

По изложените съображения жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски. Ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение, поради което и на основание чл. 78 ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, съгл. която възнаграждението по адм. дела е от 100 до 200 лева, жалбоподателят следва да му заплати юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Водим от горното АССГ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. З. Н. срещу Отказ рег. № 3382р-49364 от 21.12.2023 г. за издаване на разрешение за придобиване чрез закупуване на късо огнестрелно оръжие, издаден от ВПД Началник на 07 РУ-СДВР.

ОСЪЖДА А. З. Н., ЕГН [ЕГН], [населено място], [жк], [жилищен адрес] да заплати на СДВР направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: